

gennemførte Importregulering for Skotøj, den Regulering, som begyndte at virke i August, men som i det væsentlige igen blev ophævet i Oktober for Skotøjs Vedkommende, og som derfor kun har virket uendelig lidt i den forløbne Periode. Fra dette Fag, baade fra Fabrikanterne og Arbejderne, har der altsaa været fremsat Henvendelse til den højtærede Handelsminister, og i denne Sag er der for saa vidt sket noget, som de har faaet et Svar. Arbejderne har faaet en komplet Afvisning af deres Ønske om Fortsættelse af Importreguleringen, og det forlyder i Pressen, at Fabrikanterne har faaet det samme. Reguleringen skal ophøre til 1. April, saaledes var Svaret, og Fabrikanterne har derefter meddelt deres Arbejdere, at saa lukkes der nu i den nærmeste Tid for den danske Skotøjsindustri. Det betyder 1 000 eller 2 000 Skotøjsfabrikarbejdere yderligere paa Gaden til de 60 000, vi i Forvejen har.

Vi kan forhaabentlig i Dag af det høje Ministeriums Chef erfare, om det virkelig har sin Rigtighed, om den højtærede Handelsminister her har været rigtig underrettet om Ministeriets Hensigter, om denne Lov i hvert Fald for Skotøjsindustriens Vedkommende skal ophøre den 31. Marts. Jeg skjuler ikke, at jeg ikke blev i og for sig overrasket ved at erfare den højtærede Handelsministers Standpunkt, thi jeg erindrer, at Ministeriets Organ her i Byen allerede den 4. Oktober skrev om Importreguleringen, at alle vil være klare over, at det Skridt maa tages tilbage; og jeg husker, at det samme Blad interviewede den højtærede Handelsminister ved hans Tiltræden og den 11. Oktober gengav hans Ord om Importreguleringen saaledes: Jeg er ikke Tilhænger af den Art kunstige Foranstaltninger, og jeg haaber, der ved Forhandling vil kunne opnaas Enighed om en Afvikling. Altsaa, jeg blev i og for sig ikke overrasket, da Skotøjsarbejderne kom og beklagede sig over den pure Afvisning, de havde modtaget paa deres Henvendelse til Ministeren. Men jeg formoder, at det konservative Folkeparti, der den 19. Oktober udtalte sin Tillid til denne Politik, der skulde være betryggende for alle Erhvervsinteresser, er noget overrasket ved at erfare det Svar, der her er givet.

Hvad Industriernes i øvrigt kan vente, har vi ogsaa paa anden Maade paa ny faaet at vide af den, der plejer at tale udadtil paa Ministeriets Vegne, den højtærede Landbrugsminister. Den højtærede Landbrugsminister har holdt for nogle Dage siden, vistnok den 26., et Foredrag i

den konservative Vælgerforening. Ifølge Referatet i „Berlingske Tidende“ har den højtærede Landbrugsminister erklæret, at de Foranstaltninger, der kræves — altsaa Importregulering —, kan ikke gennemføres, og han tilføjer: saa maatte man meget hellere kræve Toldbeskyttelse, som kan gennemføres, men som jeg dog i øvrigt ikke vil anbefale, da jeg er Modstander af disse. Altsaa, De kan godt kræve Toldbeskyttelse, de Herrer i Industrien, men det faar De ikke; det kunde ganske vist gennemføres, men det faar De ikke; og Importregulering kan ikke gennemføres — det er Ministeriets Talemædlems Erklæring overfor den danske Industri!

Det Foredrag, den højtærede Landbrugsminister holdt i den konservative Vælgerforening, var i det hele taget af nogen Interesse. Jeg tør maaske i den Forbindelse, hvor jeg har Ordet, sige, at ifølge Referatet i „Nationaltidende“, som jo er et godt ministerielt Organ, erklærede den højtærede Landbrugsminister, at der var ingen Krise; der findes ingen Krise, sagde han, og derfor er der heller ingen Grund til Kriseværn. Det maa have været særdeles hyggeligt for de konservative Industrimedlemmer, der sad som Tilhørere den Aften, og som netop et Par Dage forinden havde været med til at indsende til Ministeriet nogle Henvendelser, i hvilke de paa det alleralvorligste henviste til den herskende Krise, som nødvendiggjorde fortsatte Kriseforanstaltninger. Det maa have været en Fornøjelse for dem, og jeg forstaaer navnlig, at den konservative Formand, den højtærede Landstingsmand, efter dette fortræffelige og for Industrien opmuntrende Foredrag bragte den højtærede Landbrugsminister en saa hjertelig Tak, som han gjorde.

Men bortset fra den Fornøjelse, man saaledes kan have af de samarbejdendes taktfaste Optræden, maa det forbausende, at en Minister fremsætter den Paastand, at der ikke er Krise. Der har i mere end 2 Aar uafbrudt været mellem 30 000 og 103 000 arbejdsløse her i Landet, og der har paa visse Tidspunkter været mange Tusinde andre Arbejdere, der har arbejdet paa indskrænket Arbejdstid, paa halv eller trekvart Uge, altsaa i Virkeligheden et langt større Antal arbejdsløse, end Tallet paa de egentlige arbejdsløse udviser. Saa staar den højtærede Minister og hævder, at der er ingen Krise her i Landet! En Række gamle Industri-virksomheder, ikke Svindelforetagender, der er opstaaet under Krigen, men gamle Industri-virksomheder, som har en Menneske-